

[Handelsministeren.]
følgelig Loven. Forholdet er det, at der er to Bestemmelser i Lovene, som man ikke kan komme udenom, nemlig Bestemmelsen i begge Loves § 1:

„Ved Ydelsen af Laan skal der tages Hensyn til, at der ikke derved paaføres bestaaende indenlandske Virksomheder en usund Konkurrence“,
og endvidere Bestemmelsen i begge Loves § 3 om, at for Laanene skal der stilles en Sikkerhed, som Ministeren skal godkende. Disse to Bestemmelser skyldes det, at der er afvist ikke saa ganske faa Andragender, saaledes som det fremgaar af Bemærkningerne.

Hvad angaar Driftslaan til Haandværkere, har der været fulgt følgende Synspunkter. For det første, at alle Ansøgninger om Laan til Start eller Overtagelse af Virksomheder er blevet afslaaet. Det er formentlig ganske i Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorunder Loven er givet; for det andet, at Ansøgninger om Støtte til Virksomheder, som er startet eller overtaget i 1928, som Hovedregel er afslaaet; for det tredje er Ansøgninger om Laan til Virksomheder, der drives som Kontantforretninger, saasom Bagerier, Slagterier, Barberstuer og Gartnerier, ogsaa som Hovedregel afslaaet — alt sammen i Overensstemmelse med det Udvalg, der har været nedsat for at bedømme Andragenderne.

Men i øvrigt er de Virksomheders økonomiske Forhold, for hvilke der er givet Ansøgning ind, og deres Mulighed for at yde en passende Sikkerhed for Laanene blevet taget med i Betragtning ved Ydelsen af Laanene. Hvad Sikkerheden angaar, er den dels stillet i Form af Pant i fast Ejendom, dels i Form af Kaution. I nogle Tilfælde er der stillet Sikkerhed i Form af Pant i Værktøj og i Maskiner. Der har i saa Henseende været vist ret stor Imødekommen for Sikkerhedens Vedkommende, og noget tilsvarende gælder ogsaa for Laanene til Industrivirksomheder; dér har der været antaget Sikkerhed baade i fast Ejendom, Maskiner og Inventar — i enkelte Tilfælde i Maskiner og Inventar alene —, eller den har været suppleret med Kaution eller Haandpant i Livsforsikringspolicer, som det er krævet i Loven. Men ogsaa for de industrielle Laan gælder dette, at Hensynet til indenlandsk Konkurrence har været af afgørende Betydning og har bevirket, at et forholdsvis stort Antal Ansøgninger har maattet afslaaes.

Imidlertid er Forholdet jo dette, at der endnu ligger en Del Ansøgninger til Be-

handling — der kommer stadig flere —, og muligvis vil det vise sig, naar vi er kommet gennem dem, at Resultatet vil give et noget gunstigere Indtryk end det, der foreligger nu, efter at Loven har virket godt og vel et halvt Aars Tid.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen spurgte direkte, om der var givet Laan til Driftslaaneforeninger eller kun til Privatlaantagere. Jeg kan dertil svare, at der kun er givet Laan til Privatlaantagere, idet der ikke tidligere har foreligget Andragender fra Driftslaaneforeninger; men indenfor de sidste 16 endnu uafgjorte Andragender er der ogsaa Tale om at faa etableret Driftslaaneforeninger for ogsaa at prøve at komme den Vej ud. Saa maa vi jo se, hvordan det udvikler sig. — Jeg skal endnu en Gang takke for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet.

Hans Nielsen: Jeg er ganske enig med de Talere, der har udtalt, at dette Forslag desværre har en alt for ringe Rækkevidde; og en medvirkende Aarsag hertil er ikke alene det forholdsvis beskedne Beløb, der er Tale om, men ogsaa de Konkurrencebestemmelser, der er indsat i Loven.

Disse Bestemmelser haandhæves efter min Mening paa en Maade, der næsten gør Loven helt illusorisk. Man kan efter mit Skøn ikke rette Bebrejdelser mod Ministeriet derfor, det skyldes ikke Uvillie eller Vrangvillie fra Ministeriets Side, naar en Del af disse Ansøgninger er afvist; men det stammer fra Industriraadet, som paa en urimelig haardhændet Maade vil have disse Bestemmelser haandhævet.

Jeg kender Eksempler — jeg skal ikke nævne dem ved denne Lejlighed —, hvor det efter min Mening har været ganske urimeligt at nægte Laan, fordi der fandtes Konkurrenter paa det paagældende Omraade. Naar der i det hele taget var Tale om Konkurrenceforhold, var det i alt Fald ikke Tilfældet, at de vedkommende producerede en og samme Vare; tværtimod var det Varer af meget forskellig Art, og den Mand, som søgte Laanet, producerede endogsaa en Vare, som andre ikke producerede Magen til. Men alligevel fandt Industriraadet i sin Visdom, at det kunde ikke gaa an at yde et saadant Laan; for saa vilde det eventuelt kunne være generende for en anden næringsdrivende, som ikke behøvede at tage Laan.

Jeg mener, at hvis man fik rettet noget paa disse Bestemmelser, kunde en Lovgivning som den, vi her behandler, meget vel faa en betydelig større Interesse og Betydning for Erhvervslivet, selv om den natur-